

СОРУШ

Од нө чәкди,

кулдән соруш!

Баш нө чәкди

дилдән соруш!

Ишә сусуз бармагларын

кәдәриниң инсан билир

Нәгмәләрин һәсретини

бир гырыммыш телдән соруш!

Өмрүн чәтиң јолларында

даша ләпир салса ајаг,

кун нө чәкди,

илдән соруш!

Зулмәтлијин мәһнәтини

кор сәjlәсин.

Бәм халларын фәрҗадны

зилдән соруш!

Мен кәлкәсиз бағ кәрмәдим.

Ел дәрдитек дағ кәрмәдим.

Кәзләрими јумуб ачдым,

нече досту сағ кәрмәдим

Нәләр чәкди чајлаг дашы-

селдән соруш!

Јоллар узун, мәңзил узаг,

сәрт дашлара дәзмур ајаг.

Дәзсүн кәрек,

Ким зирвејә галхар, дејин.

јоллар боју нәр ишләни,

биркуңлери, јузиллери

гәлбимизле,

бејнимизле,

өмрүмүзле

долдурмасаг,

Мен јолчујам

Мен јолдајама.

Од нө чекди,

кулдән соруш!

нансы ше'rim,

нансы сөзүм

јашајачаг мөндән сонра,

мән билмирэм,

елдән соруш!